

Απαντήσεις Λατινικά Κατεύθυνσης 2013

A1. Όλα στους εμφύλιους πολέμους είναι άθλια, αλλά τίποτα δεν (είναι) πιο άθλιο από την ίδια τη νίκη: αυτή κάνει τους νικητές αγριότερους και πιο αγαλίνωτους (από' ότι συνήθως είναι), ώστε ακόμα κι αν δεν είναι τέτοιοι από τη φύση τους, από ανάγκη εκβιάζονται να είναι. Γιατί οι εκβάσεις των εμφύλιων πολέμων είναι πάντοτε τέτοιες, ώστε όχι μόνο αυτά γίνονται, όσα θέλει ο νικητής, αλλά ακόμα ώστε ο νικητής να κάνει το χατίρι σ' αυτούς, με τη βοήθεια των οποίων κερδίστηκε η νίκη.

Καθώς επηρεάστηκαν από το κύρος αυτών πολλοί όχι μόνο φαύλοι αλλά ακόμα και άπειροι, αν είχα τιμωρήσει αυτόν, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε κατά τρόπο σκληρό και τυραννικό. Τώρα νομίζω ότι, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δε θα είναι τόσο ανόητος, ώστε αυτός να μη βλέπει ότι έγινε η συνομοσία, κανείς τόσο φαύλος, ώστε αυτός να μην ομολογήσει (ότι έγινε).

B1.

bellis civilibus → bellum civile
miserius → miserrimum
ipsa → ipsum
victores → victoribus
ferociores → feroci
tales → talis
exitus → exitu
iis → earum
auxilio → auxilium
auctoritatem → auctoritas
multi → plus
hunc → huic
castra → castrorum
stultum → stultam

B2.

reddit → redidisti
sint → sunt
cogantur → cogentur
fiant → facientur
velit → vult
obsequatur → obsequentur
partasit → peperisti
animadvertissem → animadversum / -u
dicerent → dixerint
intellego → intellexisse
pervenerit → perveniebatis
indendit → intende
videat → vidissemus
fateatur → fatebuntur

Γ1.α. miserius → κατηγορούμενο στο nihil
 ferociores → κατηγορούμενο στο victores
 bellorum → γεν. υποκειμενική στο exitus
 iis → αντικείμενο στο obsequatur
 id → Υποκείμενο στο factum esse
 fore → ειδικό απαρεμφατο ως αντικείμενο στο intellego
 coniurationem → Υποκείμενο στο factam esse

Γ1.β. quae civilia sunt

Γ1.γ. Cicero scripsit bellorum enim civilium exitus tales esse semper, ut non solum ea fierent, quae vellet victor sed etiam ut victor obsequeretur iis, quorum auxilio victoria parta sit

Γ2.α. «etiamsi...sint»: Δευτερεύουσα επιρρηματική παραχωρητική πρόταση εκφράζει μια υποθετική κατάσταση που αν δεχθούμε ότι αληθεύει, δεν αναιρείται το περιεχόμενο της προσδιοριζόμενης πρότασης με ρήμα το cogantur. Εισάγεται με το etiamsi, εκφέρεται με υποτακτική χρόνου ενεστώτα γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο cogantur και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2.β. «quae velit victor»: Δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση στο ea εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία quae, εκφέρεται με υποτακτική λόγω έλξης προς την προηγούμενη υποτακτική της συμπερασματικής πρότασης και μάλιστα ενεστώτα γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν

Γ2.γ.Υπόθεση: si iste...pervenerit

Απόδοση: fore

Δηλώνει την ανοιχτή υπόθεση στο μέλλον.

Ανεξάρτητος: si iste...pervenerit(οριστική συντ.μελλ.)...erit(οριστ.μελλ.)

Δυνατό στο παρόν και το μέλλον: **si iste...perveniat...sit**

Επιμέλεια: Μουσιάδου Ελένη